

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 13C/209/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114216649
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Porubánová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3114216649.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Tatianou Porubánovou v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO 35 724 803, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska ul.č.5, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO 36 613 843, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska ul.č. 5, proti odporcovi M. M., bytom v T. č. XXX, občana Slovenskej republiky, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom v Bratislave, Šafárikovo nám. č. 7, IČO IČO 42 362 962, právne zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom v Bratislave, Zámocká ul. č. 36 v konaní o zaplatenie 7 707,84 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Návrh sa zamietá.

II. O trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa domáhal zaplatenia sumy 7 707,84 €, kapitalizovaného úroku z omeškania 753,34 €, a 9,5 % ročného úroku z omeškania od 12.8.2013 do zaplatenia zo sumy 7 707,84 €, a to titulom zmluvy o splátkovom úvere č. 0275180514 zo dňa 23.2.2009, uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa, A., ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom, na základe ktorej bol dlžníkovi poskytnutý úver. Tento si svoje povinnosti zo zmluvy, teda povinnosti platiť dohodnuté splátky, neplnil. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.6.2013 bola pohľadávka voči odporcovi postúpená na postupníka - navrhovateľa. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 10 427,36 €, ktorá pozostávala z istiny 7 692,33 €, úroku 2 183,32 €, úroku z omeškania 515,83 €. V tomto konaní si navrhovateľ uplatnil splátky splatné v období od 20.7.2010 do 20. 2. 2015 v počte 56 a v celkovej výške 7 707,84 €, pretože splátky splatné pôvodne od 20. 8. 2013 do 20.2.2015 sa stali splatnými dňa 11.8.2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Odporca navrhol návrh zamietnuť, stotožnil sa pri tom z dôvodmi zamietnutia návrhu, ktoré predniesol vedľajší účastník na jeho strane.

Dňa 22.9.2014 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu, Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom v Bratislave, Šafárikovo nám. č. 7, IČO IČO 42 362 962, ktorý doručil súdu vyjadrenie k žalobnému návrhu, v ktorom poukázal na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi pôvodným veriteľom a odporcom v zmysle z.č. 250/2007 Zb. o ochrane spotrebiteľa, z.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch i Občianskeho zákonníka. Vzniesol námietku premlčania. Premlčacia doba pritom začala plynúť od okamihu možnosti uplatnenia veriteľovho práva, bez ohľadu na jeho vôľu, a preto je irelevantné, či navrhovateľ alebo pôvodný veriteľ dlh zosplatnil alebo nie. Vedľajší účastník ďalej uviedol, že navrhovateľ v konaní nemá aktívnu legitimáciu.

Poukázal na § 92 ods. 8 zákona o bankách a dôvodovú správu k predmetnému zákonnému ustanoveniu, v zmysle ktorých môže byť predmetom postúpenia pohľadávky z banky na inú osobu, nebanku, len pohľadávka zodpovedajúca nesplácanému dlhu, teda podľa jeho názoru len splátka úveru, ktorá je nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti. Zároveň musí byť splnená podmienka, že banka vyzve písomne klienta na úhradu peňažného záväzku, čo navrhovateľ nepreukázal. Postupca je tak povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie tejto skutočnosti má za následok nepreukázanie aktívnej legitímácie postupníka. V danej veci navrhovateľ teda nepreukázal, že pohľadávka banky v čase postúpenia bola spôsobilá na postúpenie podľa § 92 ods. 8 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách. Ďalej namietal, že navrhovateľ, resp. jeho právny predchodca nepreukázal postup v zmysle § 53 ods. 9 Obč. zákonníka, konkrétne zosplatnil dlh v rozpore s uvedeným ustanovením, nesplnil si pred zosplatnením svoju notifikačnú povinnosť.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním podstatného obsahu listinných dôkazov predložených účastníkmi a zistil tento skutkový stav veci:

Dňa 23.02.2009 bola medzi spoločnosťou A. sporiteľňa, a.s., ako veriteľom (ďalej len "veriteľ") a odporcom ako dlžníkom, uzavretá zmluva o splátkovom úvere č. 0275180514, na ktorej základe veriteľ poskytol odporcovi úver 6.310,- Eur, ktorý sa zaviazal splatiť v pravidelných mesačných splátkach po 137,64 Eur vždy k 20. dňu v mesiaci, s celkovým počtom splátok 72. Prvá splátka bola stanovená na deň 20.03.2009 a posledná na deň 20.02.2015. Výška úrokovej sadzby bola 15,60 % ročne, ročná percentuálna miera nákladov úveru bola 18,61 %, priemerná hodnota RPMN 17,91.

Listom zo dňa 15.04.2010 Slovenská sporiteľňa, a.s. upozornila odporcu, že so splácaním úveru je v omeškaní ku dňu 31.03.2010 vo výške 519,55 Eur, žiadala zaplatiť dlžnú sumu do 10 dní od doručenia výzvy. Doklad o doručení tejto výzvy odporcovi navrhovateľ nepredložil.

Z úveru odporca uhradil doposiaľ sumu 1.393,85 Eur. Dňa 19.07.2013 bolo odporcovi zasielané oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru, odporca mal uhradiť pohľadávku do 03.08.2013, mimoriadna splatnosť úveru nastala 11.8.2013. Toto oznámenie zaslal navrhovateľ, jeho právny predchodca listom zo dňa 20.05.2013 oznámil odporcovi, že Slovenská sporiteľňa vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 17.05.2013. Odporca uviedol, že si nie je vedomý toho, že mu bola doručená písomnosť zo dňa 15.04.2010.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 bola pohľadávka voči odporcovi postúpená postupcom - Slovenská sporiteľňa, a.s., na postupníka - navrhovateľa.

Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok predstavoval zostatok pohľadávky ku dňu postúpenia sumu 10 427,36 €, ktorá pozostávala z istiny 7 692,33 €, úroku 2 183,32 €, úroku z omeškania 515,83 €.

Navrhovateľ uviedol, že výzva zo dňa 15.04.2010 bola zasielaná obyčajnou listovou zásielkou a doručienka teda neexistuje. To ale neznamena, že nebola doručená. V súlade s VOP mal jeho právny predchodca možnosť rozhodnúť, ako bude zásielky odporkyni doručovať. Predmetnú zásielku doručoval bežnou formou, a preto k tomuto nemá žiaden doklad.

Podľa § 52 ods. 1-4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom odo dňa 01.01.2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 2 ods. 1 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, 1)ktorá a) prijíma vklady a b) poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu 21)a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo"). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska.

Podľa § 92 ods. 8 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a/ zákona 258/2001 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch") na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením

na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Na základe vykonaného dokazovania v predmetnej veci a uvedených zákonných ustanovení mal súd za to, že medzi Slovenskou sporiteľnou, a.s. - bankou (ako veriteľom) a odporcom (ako dlžníkom) vznikla zmluva o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka - dvojstranný záväzkovoprávny vzťah, podľa ktorého banke - veriteľovi vznikla povinnosť poskytnúť menovanému úver a odporcovi povinnosť vrátiť ho podľa dohodnutých podmienok v úverovej zmluve. Zmluva obsahuje po právnej stránke všetky znaky a podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Odporca akceptovala jednotlivé ustanovenia tejto zmluvy ich podpísaním, a preto mala povinnosť za predmet zmluvy riadne a včas zaplatiť, teda vrátiť požičané finančné prostriedky tak, ako sa k tomu zmluvou zaviazal.

Súd ďalej zmluvu o splátkovom úvere vyhodnotil ako typovú spotrebiteľskú zmluvu. Základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je totiž to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Právny vzťah medzi bankou - veriteľom a odporcom túto charakteristiku spĺňa, pretože zmluva bola vyhotovená ako formulár a jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností Všeobecné obchodné podmienky, pričom text dokumentov menovaný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Je pritom nepochybné, že banka - veriteľ pri uzavieraní zmluvy vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a odporca v čase uzavretia zmluvy nekonala v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti, zmluvu podpísala ako fyzická osoba za účelom priamej osobnej spotreby pre seba, resp. pre príslušníkov svojej domácnosti.

Ďalej, predmetná zmluva o splátkovom úvere je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu. Odporca zmluvu podpísal ako fyzická osoba a zo samotnej zmluvy nevyplýva účel použitia poskytnutých peňažných prostriedkov. Posúdenie predmetného právneho vzťahu ako spotrebiteľského úveru nevyklučuje ust. § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, kde sú taxatívne vymenované zmluvy, na ktoré sa daný zákon nevzťahuje. Právny vzťah medzi účastníkmi možno podradiť pod ust. § 2 písm. b/ citovaného zákona a zmluva by mala obsahovať náležitosti, stanovené v § 4 ods. 1, 2 zákona. Súd po preskúmaní veci konštatoval, že zmluva o splátkovom úvere obsahuje všetky náležitosti, stanovené v § 4 ods. 1, 2 z.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu.

Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej legitímácie navrhovateľa v konaní. Aktívnou vecnou legitímáciou je hmotnoprávne postavenie účastníka, z ktorého vyplýva ním uplatňované právo, resp. jeho procesné právo taký hmotnoprávny nárok uplatňovať. Súd skúma vecnú legitímáciu sám, z úradnej povinnosti, a to i bez toho, aby to účastníci navrhli.

Je pravdou, že vo veci sa jedná o tzv. bankový úver, ktorý bol odporcovi poskytnutý bankou, ktorá podniká na základe povolenia v zmysle § 2 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 1 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách. Žiadne zákonné ustanovenie neobmedzuje banku, ktorá poskytla úver podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z., aby kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu, alebo i po jeho zániku, postúpila pohľadávku voči dlžníkovi z daného úveru na tretiu osobu. Uvedené nemožno vyvodit' ani výkladom ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, resp. dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu. Zákonné ustanovenie hovorí o tom, že ak je napriek písomnej výzve banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, môže banka, za splnenia ďalších podmienok (ak klient pred postúpením pohľadávky neuhradí banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; existencia písomnej výzvy

banky na plnenie) svoju pohľadávku zodpovedajúcu celému tomuto peňažnému záväzku (nielen časti) postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Uvedený výklad korešponduje i s dôvodovou správou k tomuto zákonnému ustanoveniu, ktorá hovorí o pohľadávke, zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, nielen nesplácanej časti dlhu. V prípade, že dlžník neplní splátky úveru včas a riadne, znamená to nesplácanie celej pohľadávky, ktorú môže následne banka i za trvania zmluvného vzťahu postúpiť inej osobe, ktorá nemusí byť bankou.

Pokiaľ banka alebo pobočka zahraničnej banky disponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky z úveru, ktorý neobsahuje podmienku obmedzujúcu postúpenie len na splatnú pohľadávku, banka alebo pobočka zahraničnej banky môže pohľadávku postúpiť na tretiu osobu. Ak banka alebo pobočka zahraničnej banky nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, môže postúpiť pohľadávku len v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Takto môže postupovať, ak je klient napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky v omeškaní so splnením ním čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Toto právo nemôže uplatniť, ak klient pred postúpením uhradí banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku presiahol 1 rok. Aplikácia tohto ustanovenia závisí od dohodnutej doby splatnosti záväzku klienta. Ak je úver splatný v splátkach, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatnú časť pohľadávky z úveru za podmienky že: a/ klient nespĺnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru a/ alebo úrokov alebo ich časť, b/ jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c/ na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. V prípade, že je úver splatný jednorázovo, podmienky postúpenia pohľadávky bez súhlasu klienta sú splnené, ak klient v deň splatnosti nezaplatil úver s úrokmi alebo zaplatil len časť úveru a napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky na zaplatenie dlhu je v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní po dni splatnosti úveru. Pokiaľ ide o osobu postupníka, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky postúpiť svoju pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.

Čo sa týka samotného postúpenia pohľadávky, podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, publikovaného pod R 119/2003, relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupníka.

Navrhovateľ v konaní predložil jednak zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 a jednak oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 15.04.2010, ktorým táto odporcovi mala oznámiť postúpenie pohľadávky voči nemu na navrhovateľa. Odporca doručenie toho oznámenia poprel, pričom navrhovateľ v konaní nepredložil žiaden dôkaz svedčiaci o tom, že by bolo predmetné oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. doručené odporcovi. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nepreukázal relevantné oznámenie postúpenia pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a.s. odporcovi, súd sa aj s poukazom na túto skutočnosť zaoberal platnosťou zmluvy o postúpení pohľadávok v časti týkajúcej sa postúpenia pohľadávky voči odporčkyni.

Postupca, na ktorého je postúpená pohľadávka banky a ktorý si ju uplatňuje v súdnom konaní (tu navrhovateľ), je povinný podľa § 120 ods. 1 O.s.p. tvrdiť a preukázať aj splnenie podmienok aktívnej vecnej legitímácie, t.j. či okrem iného bola na neho pohľadávka banky platne postúpená. Z uvedeného vyplýva, že postupca musí tvrdiť a najmä preukázať, že a/ odporca ako dlžník nespĺnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru a/ alebo úrokov alebo ich časť, že jeho omeškanie trvalo nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a že na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Nepreukázanie týchto troch skutočností má za následok nepreukázanie aktívnej legitímácie navrhovateľa ako postupníka v konaní.

V danej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že ku dňu postúpenia pohľadávky banky voči odporcovi na navrhovateľa (27.06.2013), odporca ako klient nespĺnil včas a riadne svoj dlh zo zmluvy o splátkovom úvere a bol v omeškaní s plnením viac ako jednej splátky, a to po dobu dlhšiu ako 90

dní. V konaní však nebolo zistené, že by banka pred postúpením pohľadávky odporcu písomne vyzvala na zaplatenie dlhu. Navrhovateľ i banka síce v konaní predložili výzvu zo dňa 15.04.2010, adresovanú odporcovi na adresu jeho trvalého pobytu, v ktorej ho banka vyzýva na zaplatenie dlžnej sumy, s ktorej plnením mal byť odporca v omeškaní, avšak navrhovateľ ani banka ani na priamu výzvu súdu nepredložili akýkoľvek dôkaz, že táto listina bola doručená odporcovi, resp. že by jej bola (s poukazom na čl. 10 VOP, ktoré boli súčasťou zmluvy o splátkovom úvere) čo i len odoslaná (napr. doručienka, podací lístok, výpis z poštovej knihy, podací hárok a podobne), resp. zaslaná elektronickými médiami.

Podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu odporkyne na tretiu osobu, ktorá nie je bankou (navrhovateľ) podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách tak neboli splnené a vo veci nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči odporcovi na navrhovateľa zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013, ktorá je v tejto časti neplatná pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Uvedené má za následok, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ohľadne jeho ním tvrdenej aktívnej legitimácie v tomto súdnom konaní.

Súd v tomto smere poukazuje i na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach, napr. rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 9C/261/2013 zo dňa 17.02.2015, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 15C/33/2014, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 26C/261/2014 zo dňa 27.01.2015 a iné.

Na základe uvedeného súd rozhodol tak, že návrh zamietol v celosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu písomne dvojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).